

Hvad verden behøver nu

Den 3. januar (EIRNS) – Som hele verden nu ved, landede Chang'e-4 i dag på den anden side af månen, menneskehedens første landing dér nogensinde. Som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche korrekt havde forudsagt, selv før Chang'e-4-missionen formelt blev annonceret i december 2015, er en ny æra begyndt for menneskeheden. Ouyang Ziyuan, fader til og leder af Kinas program for udforskning af Månen, gav i dag et interview til CGTN-TV, hvor han diskuterede sin opdagelse af, at Månens Helium-3 vil forsyne menneskeheden med fusionskraft som energi i de næste 10.000 år. På samme tid blev den store mulighed, som månens bagside tilbyder for lavfrekvent radio-astronomi – flere gange beskrevet af LaRouche PAC's forskerhold – udnyttet allerede i går, da det kinesiske månefartøj blev koblet sammen med missionens Queqiao-relæstation, hvorved man dannede et sammensat lavfrekvent radioteleskop, der rækker langt ud over vores galakse, idet månens masse beskytter det mod jordens interferens.

Samtidig måler månefartøjet den lokale vandkoncentration med henblik på en fremtidig bemanded landing. Men endnu vigtigere er Chang'e-4's rolle i vores arts historiske fremskridt fra jorden og ud i solsystemet, galaksen og hinsides, der blev indledt mod enorme odds af heroiske tyskere, russere og amerikanere i det 20. århundrede. Men det blev brutalt lukket ned af Storbritannien efter de amerikanske bemandede månelandinger i 1969-72. Endeligt, efter to tabte generationer, er denne menneskehedens store kamp atter genoptaget. Vi erindrer ordene fra den store sovjetiske rumforsker Sergei Pavlovich Korolyov til hans hold på Baikonur den 4. oktober 1957, da Sputnik blev opsendt med succes: »Menneskehedens bedste sønners drømme er blevet til virkelighed – stormen mod rummet er begyndt.«

En ny æra er begyndt, hvis... – hvis, og kun hvis, vi drager klar fordel af den. Hvis vi i stedet går glip af denne sidste

chance, kan menneskeheden falde tilbage til forrige århundredes mørke eller værre. På samme dag som månelandingen, den 2. januar (EST – red.), drev præsident Donald Trump den britiske fjende til raseri i et halvanden times TV-transmitteret kabinetmøde, hvor han placerede ansvaret for fred i både Afghanistan og Syrien på disse lande samt deres naboer, herunder Indien, Pakistan og Rusland for Afghanistans vedkommende, Tyrkiet og Rusland, måske også Iran, for Syriens. Præsidenten sagde, at Sovjetunionen i 1979 var i sin gode ret til at intervenere militært i Afghanistan, hvorfra terrorisme oversvømmede unionen. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche har bemærket, åbner præsident Trump døren til en Westfalsk fredsløsning for Sydvestasien – en løsning som Kissinger, der taler for sine britiske herrer, udelukker. Disse britiske herrer vil aldrig tilgive Donald Trump for dette, så længe han lever. Den fuldstændige afskrift af præsidentens udveksling med sit kabinet er offentliggjort på det Hvide Hus' hjemmeside. Men endnu engang er det, der er yderst vigtigt om denne store forandring, ikke de faktiske omstændigheder i sig selv (endnu mindre kommentarer om dem), men snarere hvad vi, menneskeheden, gør med dem – eller undlader at gøre.

Den udgave af EIR, der udkommer 4. januar, indeholder en tale af Lyndon LaRouche fra marts 1998 med titlen »Mod et Nyt Bretton Woods.« Han talte blandt andet til embedsmænd og rådgivere for daværende præsident Bill Clinton og dermed indirekte til præsidenten selv. Efter at have tegnet et samlet levende billede af ideén om det Nye Bretton Woods-system ud fra dets bestanddele , herunder komponenter som maskinværktøjernes rolle og Den Eurasiske Landbro, var LaRouches ord, når man sætter dem på spidsen: »I siger, at det er alle gode forslag. I indrømmer, at idéerne er smukke. Men I siger, at det 'ikke ligger i kortene'. Lad mig sige jer noget: Tag lederskab eller kom af vejen!« I en artikel i samme udgave af EIR skriver Dennis Speed fra LaRouchePAC's ledergruppe med et kinesisk ordsprog, der peger i samme retning: »De, der

siger, at det er umuligt, bør ikke forstyrre dem, der gør det.«

I den nævnte tale fortæller LaRouche den usminkede sandhed om, hvad lederskab er, og hvad det ikke er. Er lederen den, der omhyggeligt analyserer og genanalyserer midlerne (eller tabene) for minutiøst at kunne veje oddsene for succes og fiasko mod hinanden? Vil Trump blive sat for rigsretsdømstolen? Vil denne eller hine forfærdelige ting ske? Eller markerer han dristigt den hidtil usynlige, kritiske vej og sætter alt på spil for sejr, som Tysklands general Alfred von Schlieffen gjorde det i første verdenskrig? Kæmp utrætteligt for at vende flanken, spar ingenting, selvom – som det ofte er tilfældet – slagets fremtidige udvikling endnu ikke kan forudsiges. Dette er den måde, kampen skal føres, på mange fronter, for LaRouches Nye Bretton Woods.

Løgneren, der er værre end »Russiagate«: Fortielsen af menneskehedens fremskridt

Den 2. januar (EIRNS) – Det nye år begynder med et paradoks, har Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche noteret sig i diskussion med sin organisation i denne uge og i sin nytårstale. Mange nationer i verden bevæger sig hen imod et nyt paradigme for økonomisk samarbejde og fred, væk fra en æra af geopolitiske krige og konfrontationer, der er forankret i kredse omkring det britiske imperium. Dette nye paradigme viser sig ikke udelukkende i det storslåede infrastruktursamarbejde omkring Kinas Nye Silkevej, der bare vokser og vokser; men også i præsident Donald Trumps diplomati

vis-à-vis den Koreanske halvø; i Japans forbedrede samarbejde med Rusland samt Japans og Indiens forbedrede samarbejde med Kina; i det forbedrede samarbejde mellem de tidligere krigsførende nationer på Afrikas Horn; ja selv i den potentielle afslutning af tilstanden af »permanent krig« i Sydvestasien ved præsident Trumps, præsident Putins og præsident Erdogans gensidigt forstærkende handlinger.

Alligevel vil den gennemsnitligt »informerede borger« i USA eller Europas nationer aldrig vide noget derom. Medierne i disse lande beskriver overvejende udgangen af 2018 som dystopisk, kaotisk eller håbløs, medmindre de kan have held til at fjerne Donald Trump fra embedet og genoprette »det transatlantiske forhold,« med ledere, der vil indføre klimaskat og fuldt ud konfrontere Rusland og Kina. Det overraskende konstruktive forhold mellem Trump og Mexicos nye præsident Andrés Manuel López Obrador eksisterer for eksempel ikke for disse medier eller deres godtroende læsere. Men det har øget potentialet for reel udvikling af Nord- og Mellemamerika. Det voksende potentiale for fred i Syd- og Sydvestasien eksisterer ikke for dem, kun den formodede »alvorlige fare« det udgør for verden, at amerikanske tropper kommer hjem fra Syrien og Afghanistan!

Fordi Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche har arbejdet i årtier for at forberede paradigmet for Verdenslandbroens udrulning, der nu omfatter snesevis af lande i Bælte og Vej-Initiativet, arbejder de nu som en dominerende faktor internationalt. Idet de har kæmpet for den Westfalske tilgang til en fredsslutning, hvor alle parter indvilger i at »fremme« de andres »nytte, ære og fordel«, konstaterede Helga Zepp-LaRouche, at de nu udøver ekstraordinær indflydelse på trods af et øjensynligt minimalt mandskab. Den reelle fare ligger ikke i den påståede »trussel fra Bælte og Vej-Initiativet mod Europa« eller lignende afsindsudsagn mod menneskehedens fremskridt, men i den overhængende fare for et nyt sammenbrud af det London- og »Wall Street«-centrerede

finansielle system, ligeså slemt som i 2008 eller værre.

Nu er de konkrete politiske forslag om at adskille bankerne og om produktiv kredit, som Schiller Instituttet har fremlagt i sine rapporter, på dagsordenen. Disse tiltag samt et produktivt samarbejde inden for rumforskning, udvikling af ubegrænset fusionskraft og udvikling af relaterede plasmateknologier er nu de umiddelbare udsigtspunkter, vi bør have fokus på i 2019. Som Helga Zepp-LaRouche konkluderede i sin nytårstale: »Vi kan forme en ny civilisationens æra, hvor vi overvinder geopolitik en gang for alle. Og jeg vil bede dig om at arbejde sammen med Schiller Instituttet, så vi kan overbevise de resterende nationer, som stadig klamrer sig til de gamle antagelser, og især få de europæiske nationer til at deltage i det nye paradigme. Vi kan skabe en fantastisk fremtid, hvis vi arbejder sammen.«

Det store »hvis...«

Den 25. december (EIRNS) – Efter juleferien befinder vi os midt i en verdensomspændende krise, der giver den bedste mulighed for et grundlæggende gennembrud for menneskeheden siden Franklin Roosevelts sidste indsats for tre fjerdedele af et århundrede siden. Dette enestående øjeblik, der ingen fortilfælde har, byder sandsynligvis på endnu større muligheder end dem, som Douglas MacArthur hyllede ved slutningen af Anden Verdenskrig – før Churchill og Truman ødelagde dem. Selvom det er sandt, at frygtelige farer truer os, kan Lyndon LaRouches metoder dog give inspiration til målrettet og vidtrækkende lederskab, der kan sætte nationer i stand til at overvinde dem.

Lad os forsøge at illustrere dette: Præsident Trumps

beslutsomme indsats for at trække sig tilbage fra Syrien og derefter, formodentligt, fra Afghanistan, har selvfølgelig mindet det amerikanske folk om årsagerne til, at de valgte ham som præsident. Efter ødelæggelserne under Bush- og Obama-årene har det genoplivet deres vision om, hvad landet kunne være. Men det har gjort mere, som flere rapporter forsigtigt indikerer. Den amerikanske afvisning af »de evige krige«, der blev pranget USA på af Det Britiske Imperium, udløser samtidig en begyndende forhandlingsproces mellem de fire magter USA, Rusland, Kina og Indien, sammen med andre såsom Tyrkiet, Syrien og Pakistan, om en fremtrædende fredsorden for Syd- og Sydvestasien. Dette passer ikke kun sammen med Kinas Bælte og Vej Initiativ, men det bringer os tættere på forhandlingerne om et nyt Bretton Woods-system – hvis vi gennemtvinger disse forhandlinger. Samtidig vil Kinas Chang'e-4, der nu kredser om månen, snart udføre den første bløde landing på månens bagside – måske allerede i den første uge af januar. Ligesom vi nu går ind i en periode uden fortilfælde i hele menneskehedens historie, så vil alt, hvad det kinesiske landingsfartøj finder, være nyopdaget; ingen har nogensinde været der før, så intet er rigtigt kendt.

Selvom »fake-news« medierne nøjeregnende ignorerer Chang'e-4 nu, vil det snart være umuligt selv for dem, og nyheden om denne store rummission for menneskeheden vil blive kendt midt i den igangværende massestrejkeproces. Lederen af LaRouchePAC Texas Kesha Rogers har spurgt, om vi vil se et »Chang'e-4 chok« ligesom Sputnik-chokket den 4. oktober 1957 – et rimeligt spørgsmål. Sputnik, menneskets første skridt ud i rummet, forandrede verden for evigt. Faktisk blev USA under Eisenhowers anden administration ændret som over natten. Genoplivelsen af landet og New Deal-ånden, som vi forbinder med Kennedy-årene, begyndte faktisk under Eisenhower med Sputniks »bip-bip«. Sammen med Chang'e-4 har vi fejret 50-års dagen for Apollo 8-missionen, hvor mennesker første gang kredsede om månen. Dette var første gang nogensinde, at mennesker havde forladt indflydelsen fra jordens tyngdefelt og

mærket et andet himmellegemes tyngdefelt. Årtier tidligere havde den russiske rumpioner Konstantin Tsiolkovsky kaldt det »at bryde tyngdekraftens slavekæder.«

Apollo 8 var ikke kun en triumf for menneskeheden og videnskaberne, det var også en lederskabets triumf. Tre astronauter var blevet dræbt i 1967, og det amerikanske måneprogram havde problemer. Derefter, i august 1968, kun 16 uger før Apollo 8 skulle opsendes, indkaldte en Nasa-leder på mellemniveau i Houston to ligesindede til et hemmeligt møde for at foreslå at ændre det, der ville have været en overflødig kredsende mission om jorden, til den første bemandede mission til en bane om månen. Efter at Houston i hemmelighed havde fastslået, at missionen virkelig var gennemførlig, ringede de til Nasa-administratoren Jim Webb i Europa for at komme i gang. Webb var rasende på dem, men han måtte give sig, og resten er historie. Videnskab, historie, lederskab – i sidste ende et og det samme.

I sin selvbiografi fra år 2000, »Failure is Not an Option« (At fejle kan ikke komme på tale – red.), skrev den banebrydende flyveleder Gene Kranz: »For at holde denne mission klart adskilt fra de nuværende planer, udpegede jeg Apollo 8 som X-missionen. Indtil missionen blev godkendt, måtte vi bevare alle missionens data for den oprindeligt planlagte E-mission. X-missionen trådte nu ind i rækken sammen med Gemini 4's vandring i rummet, Gemini 6/7's rendezvous og [George] Muellers »all-up« test-koncept for Saturn V raketten (dvs. at teste alle tre trin i første hug, frem for først at teste første trin, så andet og til sidst tredje – red.) af eksempler på den risikovillige og højtydende ledelse vi havde i 1960'erne. Beslutningen om at tage til Månen med Apollo 8 blev truffet, før vi nogensinde havde fløjet et bemandedt Apollo-rumfartøj.«

Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemerika

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: "Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet." Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garantier for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at

udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AMLO, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AMLO sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at

gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge “IMF betingelser” for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, “at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere”. Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den “regelbaserede internationale orden” (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, “De Fire Magter”, som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990’erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i

vejen er det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

London og Wall Street kan ikke overleve til 2020; angriber et kinesisk lederskab, der tænker årtier frem

Den 17. december (EIRNS) – Hvis vi skal have held med at få præsident Donald Trump til at rette sin opmærksomhed imod den økonomiske krise, som nu rammer USA, skal de skændige angreb på Kina, som især fremføres af neokonservative medlemmer i hans administration og af uvidende europæiske »ledere,« bringes til tavshed. Det, der bevæger disse figurer, som f.eks. Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, til at storme frem som Alcibiades og lidenskabeligt søge en ny »Thukydid's fælde«, er det samme finansielle sammenbrud, som er på vej til at tage London og Wall Streets megabanker ned og hele den »neoliberale« orden med. De deler ikke præsident Trumps overbevisning om, at stærke økonomiske fremskridt og stormagtssamarbejde er muligt. De deler kun Wall Street og »City of London«s elites pessimisme, som venter endnu et kollaps – større end det sidste. Og folkene i flere og flere vestlige nationer har siden Brexit-folkeafstemningen midt i 2016 gjort oprør mod deres neoliberale orden.

Intet kunne påvise denne ekstreme »vi-har-ingen-fremtid«-

pessimisme mere gennemført, end det ondsksfulde psykologiske angreb på Kinas præsident Xi Jinping, der fyldte et helt program på den fransk-tyske fælles offentligt finansierede tv-kanal, ARTE TV (se <https://www.arte.tv/de/videos/078193-000-A/die-welt-des-xi-jin-ping/> – red). Denne plaprende »psykoanalyse på afstand,« hvor man bagvasker en leder, hvis forslag for økonomisk fremgang på grundlag af samarbejde har vundet i snesevis af nationers respekt, er et nyt lavpunkt i Vestens adfærd, som vil være det rene selvmord for de vestlige nationer, hvis det tolereres. Ved på diplomatisk vis at bruge Bælte og Vej Initiativet med dets store projekter til at udvikle Afrika og gradvist at udrydde landdistrikternes fattigdom, viser Xi med al tydelighed, at han tænker fremad mod den fremtid, som menneskeheden kan skabe i 2050 og derudover. De mere og mere skingre angreb på Xi og Den Nye Silkevej kommer, efterhånden som de amerikanske og europæiske gældsmarkeder går i stå, aktie- og obligationsmarkederne falder, de faste ejendomsmarkeder falder og den europæiske økonomiske vækst igen bliver negativ.

De transatlantiske bankers »alting-boble« vil briste meget snart; derfor denne holdning til Kina og Rusland. Præsident Trump mener stadig, at han muligvis kan samarbejde med disse stormagter – både for fred og for hurtig økonomisk udvikling, og han mener, at menneskehedens teknologiske fremskridt ikke er underlagt »klimaforandringer.« Men det kræver et langtrækkende klarsyn om menneskelig fremgang, som præsidenten endnu ikke har tilegnet sig. Ellers ville han ikke, uvidende og uforberedt, lade finansiell ruin ramme USA.

Det kræver, som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag understregede, det fulde 50-årige klarsyn for menneskets fremskridt, som Lyndon LaRouche har fremlagt i sine bøger, som f.eks. {Earth's Next 50 Years} (Jordens 50 kommende år – red.). Og det kræver {omgående} tiltag, såsom genindførelsen af Glass-Steagall-loven til beskyttelse af

produktiv bankvæsen og økonomi mod Londons og Wall Streets krak. Med et sådant fremsyn ville Trump være i stand til at afværge de nye koldkrigeres angreb på ham og arbejde med Xi, Putin og Modi i Indien for at lancere en ny og levedygtig monetær orden, et nyt »Bretton Woods«.

Kaos i Europa mens Den nye Silkevej anviser løsningen

Den 12. december (EIRNS) – De tidligere grundpiller i den Europæiske Union – Frankrig, Storbritannien og Tyskland – fortsætter med at svækkes i et utroligt tempo, selv mens momentum for den Nye Silkevej vokser med en lige så utrolig hastighed. Det er helt oplagt, at det ene er løsningen til det andet. Helga Zepp-LaRouche observerede i dag, at mange iagttagere nu noterer sig det indlysende – Kinas model har løftet 800 millioner mennesker ud af fattigdom og tager processen ud til verden gennem deres Bælte og Vej-Initiativ, mens EU lider under økonomisk forfald, lønnedgang og politisk kaos. Hvem ville argumentere til fordel for den nuværende vestlige model, bortset fra idioter? Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) udgav sin globale løn-rapport for 2017 i slutningen af november, hvoraf det fremgår, at den globale lønstigning var den laveste siden 2008, tæt på nul, selv om den var 4,3 % på de nye markeder, primært på grund af Bælte og Vej-processen. Lønnen faldt faktisk i Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien (Italien, Spanien og Portugal har nu tilsluttet sig Bælte og Vej-Initiativet).

På den anden side af debatten konkluderede en undersøgelse, der blev udgivet i september af AidData fra "College of William and Mary", om de "kinesiske infrastrukturprojekter og

udbredelsen af økonomisk aktivitet i udviklingslande”, at i modsætning til uligheden som følge af mange af de vestlige investeringsprojekter i udviklingssektoren: “Vi finder, at kinesiske udviklingsprojekter generelt, og især kinesiske transportprojekter, reducerer økonomisk ulighed indenfor og mellem decentrale lokaliteter” og “producerer økonomiske effekter, der fører til en mere ligelig fordeling af den økonomiske aktivitet. “Undersøgelsen blev finansieret af FN, Singapores ministerium for uddannelse, USAID og fonde i USA og Europa. Konferencer, der fremmer Bæltet og Vejen, foregår nu i Asien, Afrika, Europa og Latinamerika i et tempo på omkring et dusin hver uge. Så meget for snakken om kinesisk “imperialisme” og “gældsfølde”.

I Frankrig forsvinder De gule Vestes protester ikke, på trods af præsident Emmanuel Macrons kapitulation i mandags til nogle få af deres krav. Flere demonstrationer er planlagt til weekenden. Venstrepartierne i Nationalforsamlingen har fremsat en opfordring til afstemning om mistillid til regeringen, som finder sted torsdag eftermiddag, 13. december. Selvom det er usandsynligt at den vedtages, vil det tvinge regeringen til at afsløre deres budget for næste år; et budget som forventes at skubbe udgifterne langt over EU's pålagte grænser på 3 % af BNP. EU har allerede sagt, at EU i modsætning til deres åbne konflikt med Italien over Italiens afvisning af at skære deres budget (på bekostning af befolkningen og økonomien) ikke planlægger at kritisere Macron for at gøre det samme for at redde sit skind. På den konservative side tweetede Marine Le Pen, leder af det franske nationale protestparti, at Macron gav et par indrømmelser, men han “nægter at indrømme, at hans ledelsesmodel bliver udfordret. Denne model repræsenterer overdreven globalisering, illoyal konkurrence, udbredt frihandel og massiv indvandring med alle dets sociale og kulturelle konsekvenser. Kort sagt, Macron har netop lavet et strategisk tilbagetog!”

Situationen er den samme i London, hvor premierminister

Theresa May blev udsat for et mistillidsvotum i sit eget konservative parti i aftes. Hun overlevede afstemningen – 200 mod 117 – men hun måtte love ikke at lede partiet frem mod det næste planlagte nationale valg i 2022. Mange observatører af processen advarede om, at hvis så mange som 100 konservative stemte imod hende, ville det være meget vanskeligt for hende at beholde magten. Efter at have annulleret den planlagte parlamentsafstemning om hendes falske Brexit-plan i tirsdags, indrømmende at det ville være blevet grundigt forkastet, er hun langt fra sikker i sin stilling. Kilder i Storbritannien har fortalt til EIR, at ingen fra noget parti ønsker hendes job på nuværende tidspunkt, da der ikke er nogen vej ud af det hul, som hun har skabt for landet ved at holde Brexit-processen hemmelig indtil sidste øjeblik.

Samtidig eksploderer skandalen om den britiske regeringsfinansierede undergravende operation, kendt som "Integrity Initiative", og dens overordnede gruppe, Institute for Statecraft, både for regeringen og de britiske efterretningstjenester. Oprettet for at drive skjulte operationer i alle lande i Europa og USA, for at forgifte ethvert konstruktivt forhold til Rusland, er de nu blevet taget i angrebet på oppositionspartiet Labour, herunder at kalde Jeremy Corbyn en "nyttig idiot" for russerne – ligesom MI6 foretog skjulte aktioner for at forstyrre det amerikanske valg i 2016, og fejlagtigt udpensle Trump som en russisk håndlanger. Det hackede materiale er anerkendt for at være korrekt, men udenrigsministeriet har patetisk hævdet, at lækagen var et beskidt russisk trick- indrømmende som sædvanlig, at der ikke er noget bevis, men det må simpelthen være russerne!

Valget er klart for alle dem, der er enige med Friedrich Schiller i, at vi alle må være "patrioter i vores nationer og borgere i verden." Imperiets hensygnende styrke må aflives gennem et nyt Bretton Woods, Glass/Steagall-lovgivning og en tilbagevenden til videnskabelige og industrielle fremskridt,

mens imperialistisk og krigerisk geopolitik erstattes af en win-win-politik, karakteriseret ved Den nye Silkevej. Det er nu det gælder.

Et helt kontinent skal organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en

eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. "Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin," sagde Zepp-LaRouche, "og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist."

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

"Måske endnu vigtigere," fortsatte Zepp-LaRouche, "var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et trepartsmøde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker."

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. "Så det er klart hans hensigt," sagde Zepp-LaRouche. "Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse." Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

"Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte.

Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet, "sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. "Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen."

Indædt kamp om Trumps præsidentembede: Dershowitz mener Mueller-rapporten vil være politisk ødelæggende

Den 25. november (EIRNS) – I dag, på ABC's »Face the Nation«, sagde Alan Dershowitz, en hyppig forsvarer af præsident Trump

på vegne af den amerikanske forfatning, at Robert Muellers særlige undersøgelsesrapport vil være designet til at være »politisk ødelæggende« for præsidenten, og at den kan være lige på trapperne, mens det Hvide Hus allerede arbejder på et modsvar. Dershowitz oplyser videre, at Mueller ikke vil rejse sigtelse mod præsident Trump, men at præsidenten kan risikere at ende i retslige problemer på grund af flere samtidigt igangværende undersøgelser i New Yorks sydlige retskreds af hans økonomiske forhold. Disse undersøgelser er blevet koordineret med Muellers dybtgående undersøgelse. Dershowitz antydede, at Mueller ville strukturere hans rapport til at være så skadelig som muligt for Trump, for at give grobund til at indlede en rigsretssag i Repræsentanternes Hus. Ifølge Dershowitz vil både Mueller-rapporten og præsidentens svar blive offentliggjorte.

I slutningen af afsnittet henviste Dershowitz og andre til de snesevis af forseglede anklager, der findes på retslisten ved distriktsdomstolen for »District of Columbia« (en højesteretsdomstol i Washington, D.C. – red.). En af disse forseglede anklager, er det blevet afsløret for nylig, hidrører grundlæggeren af WikiLeaks, Julian Assange, som tilsyneladende vil blive retsforfulgt for at offentliggøre sandfærdige oplysninger om Hillary Clinton og John Podestas forræderi ved det sidste valg. Med de nært forestående møder mellem præsident Xi, Putin og Trump i Argentina, og med Trumps sejr i Senatet ved midtvejsvalget, er det klart, at briterne og deres amerikanske allierede som rasende forsøger at afsætte Trump fra præsidentembedet, før han når at gennemføre nogen form for større ændringer af »City of London«s globale frihandelssystem med flydende valutakurser, et dødsdømt system, der nu bevæger sig på kanten af sammenbrud.

LaRouche PAC og EIR har gentagne gange fremhævet, at angrebene på Trumps præsidentembede og kandidatur oprinder i Storbritannien. Både det, at Trump blev valgt i 2016, og det, at han beholdt et flertal i Senatet, afspejler en massestrejkebevægelse af internationale dimensioner mod det mislykkede »globalistiske« imperie-system med dets evige krige

og nedskæringer mod befolkningen, hvilket især kunne ses i Frankrig i den forløbne uge. Derfor lancerede briterne deres informationskrigs-kampagne mod Trump, i samarbejde med deres aktiv Barack Obama, hans efterretningschefer James Comey, James Clapper og John Brennan samt det demokratiske parti drevet til vanvid af sit identitetspolitiske trossystem, hvormed det manipuleres. Derfor blev Robert Mueller, den umoralske anklager mod Lyndon LaRouche m.fl., og lederen af mørklægningen af den britisk-saudiske rolle i forbindelse med 11. september 2001, valgt til at være juridisk lejemor, og derfor slesker medierne, der nu næsten fuldstændigt er slaver af de svigtende elitors behov for psykologisk krigsførelse, sådan for ham.

I modsætning til dem, der har utopiske drømme om Muellerundersøgelsens pludselige afslutning, har vi understreget, at dette er en kamp til stregen: Enten går Mueller og hans venner ned, eller Trump går ned. Hvis Demokraterne deltager i dette britiske angreb, frem for at arbejde sammen med præsidenten om et reelt økonomisk opsving og om fremskridt, vil den efterfølgende katastrofe tillægges dem, ligesom præsident Trump hævdede i sin analyse af midtvejsvalget.

I de seneste dage har der været rygter fra den britiske presse, som tyder på at man frygter, at frigivelsen af hemmeligstemplede dokumenter, der afslører pressens rolle i det igangværende kup i USA, kunne være nær. Den britiske avis »The Telegraph« rapporterede om, hvordan britiske efterretningsfolk og deres lakajer i det amerikanske etablisement fører en intens lobbykampagne for at forhindre Trump i at frigive dokumenter, der afslører den britiske rolle. Vi er af den meget faste overbevisning, at præsidenten straks bør frigive dokumenterne vedrørende Steele-dossieret, FISA-kendelserne og de britiske operationer mod Trumps kampagnefolk på britisk jord, som nu er i hans hænder. Han bør også frigive alle dokumenter, der anviser årsagerne til, at han var målet for briterne og deres lakajer i Obama-administrationen i dette angreb på USA, hvilket ville forsyne det amerikanske folk med ammunitionen til at gøre en ende på

Robert Mueller og hans allierede.

Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser, at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr. ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange britere lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køer af ventende udenfor, de sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitet ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur og agro-industriell udvikling, og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til

at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 masse-møder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« prasket på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag, efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder et samarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven, Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på A = 432 Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

Endnu et økonomisk sammenbrud på vej. Skab et nyt internationalt kreditsystem nu

Den 20. november (EIRNS) – Om ti dage vil præsident Donald Trump, friere end før til at handle efter at have modstået det amerikanske midtvejsvalg, påbegynde en række topmøder med andre stormagts-præsidenter, begyndende med mødet i Gruppen af 20 nationer den 30. november.

Mens disse afgørende møder nærmer sig, nærmer sig ligeledes et finansielt sammenbrud, der er lige så slemt eller værre end 2007-08. Efter mere end to måneders fald på aktiemarkederne falder aktie-, obligations- og virksomhedslånemarkederne nu alle sammen samtidigt, og eksperter advarer igen og igen om, at markederne for virksomhedernes »højrisikogæld« i USA og Europa i hastigt stigende grad minder om realkredit-markederne i 2007-08. Tech-giganterne fører, på trods af opkøb af enorme mængder af egne aktier, an i faldet. Bestyrerne af USA's centralbank har fortrudt deres ellers planlagte renteforhøjelse, men det er for sent til at gøre en forskel.

På et sådant tidspunkt er det virkelig vanvittigt, at store vesteuropæiske regeringer kaster »klimaskatter«, »kulstofskatter« og »el-skatter« efter deres allerede synkende økonomier og befolkninger, og kræver dybe besparelser i nationer som Italien, som ikke er med på deres forskruede »klimabølge«. Dette er tragisk, men de store vestlige europæiske »ledere« er helt klart på vej til at blive fjernet af deres befolkninger.

Det er som et minimum lederne fra USA, Kina, Rusland og Indien, som skal agere for at forhindre et økonomisk sammenbrud – og vi ved, hvad det er, de kan gøre. Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet, sagde i dag: »Situation kræver at alle sejl sættes ind til at mobilisere for et 'Nyt Bretton Woods' valuta- og kreditsystem. Vi bør gennemføre en orienteringskampagne i løbet af de næste to uger«; op til de kommende topmøder, som mobiliserede vi op til et afgørende valg.

Det er afgørende, at alle Lyndon LaRouches velkendte »Fire Love«, som han nedfældede dem i 2014, gennemføres lige nu. Genindfør Glass-Steagall-loven for at adskille og beskytte kommercielle banker og folks opsparinger fra Wall Street-kasinoets sammenbrud. Skab en nationalbank eller et kreditinstitut som FDR's »Reconstruction Finance Corporation«. Anvend den kredit, der genereres, til at opbygge højteknologisk ny økonomisk infrastruktur for at øge økonomiens produktivitet. Lad videnskaben føre an: udvikling af atomare fusionsteknologier så hurtigt som muligt, og stræb efter bemandede kolonisering på månen og udforskning af solsystemet.

Dette er tiden til Lyndon LaRouches »Fire Love«; de er nødvendige nu. Men LaRouche har argumenteret i taler og skrifter – endda før 2008-nedbruddet – for at disse tiltag kunne affødes af en aftale mellem stormagternes ledere. De kan indlede et nyt kreditsystem; samarbejde om at skabe en international udviklingsbank for at investere milliarder i ny infrastruktur over hele verden; forene deres bemandede rumforskningsprogrammer til en indsats, der kan udrette noget stort og bryde barrieren til ubegrænset strøm fra fusionsenergi ned.

De øvrige stormagter er allerede forpligtet til nogle eller alle disse videnskabelige mål. Den amerikanske dollar har den største indflydelse på dannelse af et nyt kreditsystem og stabiliseringen af valutaernes værdier.

Således må det amerikanske folk nu tage ansvar for det internationale samarbejde. Præsident Trump kan kævle med kongressen, men det er på den store scene, at han kan handle hurtigt for at stoppe et økonomisk sammenbrud og afværge konfrontationer, som kan føre til verdenskrig. Gennem formelle og uformelle grupper og organisationer, som kan handle, må det amerikanske folk få det til at ske.

Ti dage til G20 stormagts- topmødet; Fokus på mulighederne for et nyt paradigme

Den 19. november (EIRNS) – Der er nu ti dage indtil G20-topmødet i Buenos Aires, som giver anledning til møder mellem præsident Donald Trump og præsident Xi Jinping og mellem Trump og præsident Vladimir Putin og andre topartsmøder, der kan skabe kritisk momentum frem mod etableringen af et nyt verdensomspændende kreditsystem, der favoriserer investeringer i udvikling – et »Nyt Bretton Woods« – som vil være en del af »Det Nye Paradigme.« Til stede blandt G20-landene vil være ledere fra de fire stormagtsnationer – USA, Kina, Rusland og Indien. Disse kan, som statsmanden Lyndon LaRouche har påpeget, give ophav til forandringer i globale anliggender, der i øjeblikket er bydende nødvendige.

Samtidig er udfordringen at standse angrebene mod dette udviklingspotentiale, der kommer fra dem, der er faldet i en ny »Thucydids Fælde«. Disse politiske kræfter og figurer hævder, at Kina og Bælte og Vej Initiativet er en trussel mod den gamle orden ledt an af London og Wall Street, og de

støtter geopolitiske konfrontationsstrategier så vidt, at de er villige til at risikere krig.

Se på angrebene mod Kina og BRI i Europa. EU presser på for at etablere et nyt revisionsorgan til at inspicere og afskrække økonomiske investeringer fra Kina i Europa. På den militære front har Frankrigs præsident Emmanuel Macron vrangforestillinger om at skabe en ny europæisk hær for at forsvare sig mod Kina og Rusland. Han og den tyske kansler Angela Merkel talte atter om dette ved en mindehøjtidelighed for Første Verdenskrig i Berlin i dag.

I Stillehavsregionen fremførte USA's vicepræsident Mike Pence en næsten uafbrudt fordømmelse af Kina og BRI, idet han desværre repræsenterede USA til Asean- (14.-15. november) og Apec- (15.-18. november) topmøderne i Singapore og Papua Ny Guinea. I hans taler på konferencer og til journalister sagde Pence, at »autoritære« Kina lokker nationer til ringe projekter og gældsfælder. Han latterliggjorde BRI som »et trangt bælte og en ensrettet vej.« Pences modsvar er den uformelle geopolitiske blok med navnet »Quadrilateral Security Dialogue« også kendt som »Quad«, der består af USA, Australien, Japan og Indien, som han mener skal lede vejen i regionen omkring Stillehavet og Det Indiske Ocean.

Ikke underligt, at Apec-topmødet for første gang i 29 år ikke kunne udstede en fælles officiel meddelelse. Formuleringen blev offer for den kløft, Pence åbnede mod Kina. Faktisk meddelte Pence under Apec-topmødet, at en ny trilateral infrastrukturfond, der er blevet oprettet af USA, Australien og Japan og har til formål at modvirke Kina i det sydlige Stillehav, nu er gjort operationel. Han meddelte også, at USA ville samarbejde med Australien i sin udvikling af en militærbase på øen Manus, der ejes af Papua Ny Guinea. Denne skal føjes til en amerikansk kæde af baser, fra Manus til Guam, videre til Japan og endelig til Hawaii.

Ligeledes var Pence provokerende over for Ruslands præsident

Vladimir Putin. Pences indledende bemærkninger til ham i en uformel udveksling på sidelinjen af en Asean-session 14. november var: »Hvorfor fortsætter Rusland med at blande sig i amerikanske valg?« Kreml-talsmand Dmitry Peskov sagde i går: »Amerikanerne gentager konstant indblandingen i valg som et mantra.«

I går afviste Trump selv tanken om, at der var et samarbejde mellem Rusland og hans kampagne for at blande sig i valget. »Der var intet samarbejde, det er svindel.« Han fordømte disse angreb mod sig i et langt interview den 18. november med Fox News' kommentator Chris Wallace. Trump forsvarede sin »evne til at kæmpe tilbage« imod sådanne angreb. Han ønsker »sejr til USA.«

Forberedelserne til Trumps aktiviteter ved G20-topmødet er på vej trods Pences uredelige embedsførelse. I Moskva sagde Peskov, at der foregår seriøse forberedelser til det andet møde mellem Trump og Putin. Peskov rapporterede, at hvad Putin svarede på Pences uhøflige spørgsmål var, at de emner, han ser frem til at diskutere med Trump, omfatter INF, Syrien, Iran og Ukraine.

For Xi-Trump-forhandlingerne er der rapporter om, at arbejdsgrupper på hver side under ledelse af hhv. vicepræsident Liu He og finansminister Steven Mnuchin vil konferere i Buenos Aires, ikke i Washington, D.C. som oprindeligt planlagt. På denne måde kan de få mere effektive input til mødet mellem de to ledere. Ser vi mod det nye år og den nye æra, sagde Xi Jinping på Apec, at »menneskeheden står ved en korsvej.« Der er en »udviklings-tendens« på vej, som vi skal følge. Han bekendtgjorde vigtigheden af det andet »Bælte og Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i april 2019.

Kaos i Europa og USA, men Trumps hensigt om at komme overens med Rusland og Kina viser muligheden for et nyt paradigme

Den 14. november (EIRNS) – I skrivende stund balancerer regeringerne i hhv. Storbritannien og Israel på kanten af sammenbrud. På den ene side afvises Theresa Mays sjuskede Brexit-indsats både af medlemmer af hendes eget parti og af Parlamentet. På den anden side er Bibi Netanyahu konfronteret med muligheden for, at hans koalition bryder sammen, og for, at hans parti mister regeringsmagten, efter at hans forsvarsminister Avigdor Liberman trådte tilbage som resultat af våbenhvilen med Hamas. I midlertid er den nye Napoleon i Frankrig, Emmanuel Macron, der har opfordret til at danne en europæisk hær, der skal bekæmpe de »autoritære nationalistere« i Rusland, Kina og USA, til grin i hele verden, mens hans sammensvorne Angela Merkel har trukket sig tilbage fra formandsposten i CDU (efter 18 år) – og desuden kan blive tvunget til at gå af som kansler inden valgperioden officielt slutter i 2021.

I USA blev der i dag udgivet to hysteriske rapporter, en af kongressens tværpolitiske kommission ved navn »United States-China Economic and Security Review Commission« og en af en anden af kongressen blåstemplet kommission, begge talte med store bogstaver imod Kina. Den første hævder, at Kinas Bælte og Vej er en militær og økonomisk sammensværgelse for at overtage en stor del af verden, som skal stoppes, og den anden, at USA risikerer at lide militært nederlag mod Kina og/eller Rusland, hvis ikke landet massivt øger forsvarsudgifterne og forbereder sig på krig.

Alligevel forbereder præsident Donald Trump sig uden forbehold til at afholde topmøder i fuldt format med både Vladimir Putin og Xi Jinping i forbindelse med G20-topmødet i Argentina, der afholdes den 30. november. til 1. december, og han insisterer endnu engang på, at »det er en god ting at være venner med Rusland og Kina.« Han har også instrueret to af sine økonomiske embedsmænd, Wilbur Ross og Larry Kudlow, til at opprioritere genoprettelsen af forhandlingerne med Kina på alle niveauer. Både Ross og Kudlow udtrykker optimistisk, at det tætte forhold mellem Trump og Xi Jinping i begyndelsen af Trumps formandskab kan genoprettes.

Hvad sker der?

Verden er faktisk fuld af modsætninger. Vi risikerer både at »vandre krigen i møde som søvngængere,« som vi gjorde i første verdenskrig, og står samtidig over for økonomisk ruin, med en derivatboble på mere end en trillion dollars – der er klar til at eksplodere.

Men der er ingen løsninger på de enkelte krisepunkter rundt om i verden. Der er kun et relevant spørgsmål: Hvorvidt har menneskeheden den moralske evne til at overleve? Det gamle paradigme med intrigant geopolitik i et nulsumsspil ledt an af britisk imperialistisk Hobbes-inspireret tankegang har drevet verden til randen af en katastrofe værre end mareridtene i det 20. århundredes depressioner og krige. Alligevel giver det kinesiske mirakel i de sidste 30 år – og den forbløffende udviklingsproces skabt af den Nye Silkevej, der har frigjort den tidligere kolonialiserede verden fra håbløs fattigdom og tilbagestående – menneskeheden en model for samarbejde og et nyt paradigme for alle nationer og folkeslag, der kan føre til en løsning. Med præsident Trumps valgsejr, hvorved det republikanske flertal i det amerikanske senat bevaredes, har han nu frihed til både at knuse den britiske, Obama-anførte sammensværgelse, der søgte at få ham afsat, og til at slutte sig til Kina og Rusland og andre, der vil være med til en »win-win«-politik blandt suveræne nationalstater, der

samarbejder om udviklingsprojekter for menneskeheden som helhed.

Trump erkender, at Europa er ved at forfalde. Se bare hans tweet, som latterliggør Macrons vanvittige opfordring til krig og ironisk konkluderer: »Make France Great Again!« Han erkender, hvor afgørende det er hurtigst muligt at slutte fred med Rusland og Kina. På den anden side er den spekulative boble, der sprængte i 2008, på trods af at Trump har forpligtet sig til at genopbygge den industrielle infrastruktur i USA, vendt eftertrykkeligt tilbage; den er halvanden gang så stor som før 2008-nedbruddet. Hverken den Nye Silkevejs-proces eller Trumps »Make America Great Again« vision kan opretholdes uden genoprettelsen af det Amerikanske System; den Hamiltonske kreditpolitik, som LaRouche har fremført som sine fire love.

Igen er der ikke et utal af løsninger, der er faktisk kun en. I weekenden vil Schiller Instituttet demonstrere denne til en fest i New York City, der fejrer Friedrich Schillers fødsel. Helga Zepp-LaRouche vil deltage i et forum på lørdag (som kan ses dagen efter på larouchepac.com) og diskutere det uopsættelige i, at Rusland, Kina og USA sammenkalder en ny Bretton Woods-konference. Denne begivenhed vil på søndag blive ledsaget af Schiller Instituttets NYC kor og koncertorkester, der favner det æstetiske menneskes dannelse gennem musikken af Beethoven, Brahms og Amerikanske Spirituals.

**Der bliver ingen tværpolitisk
bro angående**

infrastrukturlovgivning, med mindre vi lærer at bygge broer!

Den 11. november (EIRNS) – EIR magasinet skriver i denne uges leder med titlen »Det amerikanske folk ønsker en økonomi«: »En første gennemgang af valgresultaterne viser, at det vigtigste ikke var skiftet i styringen af Repræsentanternes Hus, som var forudset, men at amerikanerne kræver en fuldt udarbejdet økonomisk genopbygnings- og vækstpolitik. [...] Dette indikerer også, at vælgerne insisterer på, at de demokratiske lovgivere opfylder deres forpligtelse til at regere landet sammen med den valgte præsident og ikke bruger al deres tid på at lække løgne om ham til pressen. Alt tyder på, at præsident Trump vil fremføre samme sag og være helt åben overfor samarbejde med demokrater omkring spørgsmål, som de er enige om – mestendels økonomiske spørgsmål.«

Præsident Trump gjorde det klart dagen efter valget, og den sandsynlige taler for Repræsentanternes Hus Nancy Pelosi bekræftede det: Nøglen til tværpolitisk samarbejde er lovgivning til finansiering og opbygning af ny, grundlæggende økonomisk infrastruktur. De fleste amerikanere støtter det – ja kræver det. Demokratiske »radikale«, som kun ønsker en rigsretssag eller endeløse undersøgelser mod præsidenten, er sabotører. Republikanske »radikale«, der modsætter sig al finansiering af offentlig kredit, bør sættes ud af spillet, netop som Trump beskrev det den 7. november.

Men for at opbygge denne tværpolitiske bro for lovgivningsmæssige tiltag skal USA træne den praksis at bygge virkelige, nye broer – og højhastighedstog og nye kraftværker og energiteknologier, nye vandveje og havne og nye kraftige løfte-raketter til rumfart...

I en klumme i denne uge var rep. John Delaney fra Maryland, en

af demokraterne med et forslag om en infrastrukturbank, spændt over Kinas nye Hong Kong-Zhuhai-Macao næsten 55 kilometer lange brotunnelsystem over Zhujiang-flodens munding, bygget med 120 års levetid! »Og vi bygger ikke noget!« begræd Delaney.

Han havde ret. USA kan ikke få undergrundsbaner eller metrotog til at krydse en by eller en flod uden at bryde ned eller afspore. USA har ingen højhastighedstog. USA kan ikke bygge atomkraftværker, og hver eneste amerikaner får nu mindre el-kraft hvert år. USA kan ikke sende astronauter i omløb om jorden og bringe dem sikkert tilbage; NASA har ikke engang en aktiv plan mere til at bygge løfteraketter for at sætte amerikanerne tilbage på månens overflade.

Dette skyldes ikke, at USA ikke har haft gode ingeniører eller forskere; men at USA's folkevalgte repræsentanter siden Vietnamkrigen og den britiske ødelæggelse af præsident Franklin Roosevelts Bretton Woods-valutasystem ikke har stillet kredit til rådighed for nogen stor infrastruktur eller industriel indsats, medmindre det drejede sig om et hangarskib, en bombemaskine eller en ny tank.

I dag når selv de mest seriøse demokrater, der er mest engagerede i, hvad rep. Peter DeFazio (D-OR) kalder »reel finansiering af reel infrastruktur«, langt fra den Amerikanske Sammenslutning af Civile Ingeniørers regning på 4-5 milliarder dollars for at opretholde og udskifte den grundlæggende infrastruktur, der kommer i årene fremover. De taler om at finansiere muldvarpeskud sammenlignet med de bjerge af ny banebrydende højteknologisk infrastruktur, der bliver mestret af Kina, Japan og Rusland – med atomkraft – og Indien med rumteknologi.

USA skal bygge de mest avancerede og vigtige projekter i verden – Kra-kanalen for at forbinde Stillehavet og det Indiske Ocean; Transaqua-projektet for at genoprette Tchad-Søen og for at redde Afrika syd for Sahara fra at blive en ørken; atomar afsaltning for at stoppe ørkendannelse af USA's eget vesten; Et brotunnelsystem over Beringstrædet for at

forbinde Nordamerikas transportsystem til Eurasien. Hvor på jorden USA bygger gør ingen forskel; Det vil genopbygge USA's økonomis industrielle og teknologiske muskler.

Dette kan gøres, men kun ved at samarbejde med de fremmeste øvrige industri- og infrastrukturlande. Lyndon LaRouche har skitseret det siden århundredeskiftet: Et nyt Bretton Woods; en fire-magts aftale med Kina, Rusland og Indien, der åbner op for andre industrielle kræfter som Japan, for at skabe kredit på en skala af mange billioner dollars til infrastrukturprojekter, der vil forandre økonomier, menneskelig produktivitet og levestandarder. På grund af den amerikanske dollars uformelle, men internationale reserve status, kræver dette Nye Bretton Woods kredit system frem for alt USA's deltagelse.

Sidste dag før valget – Lær af lektien fra »Den Store Krig«

Leder fra LaRouchePAC den 4. november 2018 – Mandag, 5. november, den sidste dag før det vigtigste amerikanske midtvejsvalg i historien, vil vi se Donald Trump tale til tre forsamlinger i Cleveland, Ohio; Fort Wayne, Indiana; og Cape Girardeau, Missouri. Pressen med dens falske nyheder er hysterisk over, at Donald Trump måske har overvundet den britisk indledte »McCarthyistiske« heksejagt mod ham, der har til formål at fremprovokere en krig med Rusland og Kina. Dette er eksemplificeret i krigspartiets førende avis, Washington Post, hvis ledende klumme i dag af Dana Milbank har titlen: »Nu har vi ingen undskyldninger. Vores øjne er vidt åbne.« Et

fremtrædende punkt på Milbanks liste over Trumps onde gerninger er, at »han vægtede Vladimir Putins ord højere end den amerikanske efterretningstjenestes, accepterede Ruslands benægtelse af, at det blandede sig i vores valg.« Skal vi have endnu en krig? Det er spørgsmålet i dette valg.

Helga Zepp-LaRouche, der ser frem til det kritiske møde mellem Donald Trump og Vladimir Putin umiddelbart efter valget i forbindelse med arrangementet, der ærer 100-årsdagen for Første Verdenskrigs afslutning, der finder sted i Paris den 11. november, udsendte erklæringen: »Søvnngængere – har vi lært hvordan Første Verdenskrig opstod?«, hvor hun beretter om sin oktoberrejse til Moskva. I denne erklæring skriver hun, at hendes mange møder med repræsentanter for førende institutioner gav hende et »førstehåndsindtryk af, hvorledes den strategiske situation tager sig ud fra et russisk standpunkt: På baggrund af de forskellige tiltag fra Vesten og Natos side – Natos ekspansion op til Ruslands grænser, opbygningen af missilforsvarssystemet i Rumænien og Polen, som kan omdannes til et offensivt system indenfor meget kort tid, annulleringen af ABM-traktaten og nu af INF-traktaten samt de forskellige 'narrativer', der skildrer Rusland som fjenden og Putin som en dæmon, har det russiske lederskab tydeligvis konkluderet, at en større krig ikke kan udelukkes.«

Første Verdenskrig kan ikke retfærdiggøres. Briterne troede på Halford Mackinders-doktrinen om »geopolitik«; at de for at opretholde deres magt, baseret på kontrol over haverne og det globale finansielle system, havde brug for at forhindre enhver koalition af nationer på tværs af Eurasien i at opnå magt til at udfordre imperiet. Udviklingsprojekter som Tysklands Berlin-Bagdad jernbane eller Ruslands Trans-Sibiriske jernbane, der skabte forbindelser mellem Eurasiens nationer, var i sig selv uacceptable trusler mod imperiet. Hellere sætte ind med en »rask lille krig« for at holde verden splittet og svag. Denne krig ødelagde Europa og straffede de tabende tyskere med Hitlers fremmarch og Anden Verdenskrigs rædsler

som et næsten uundgåeligt resultat.

Og igen i dag har det Britiske Imperium og dets aktiver i USA udløst hysteri og løgne mod Rusland og Kina og mod den Nye Silkevejs forenende effekt. Det er klart villigt til, om nødvendigt, at udløse en eksplosion for at bevare imperiet, der med urette siges at repræsentere »den vestlige levevis« eller »retsstatsprincippet«. Hvad imperiet frygter mest, er det faktum, at næsten alle nationer i Asien, Afrika, Latinamerika – og endda mange europæiske nationer – åbenlyst tilslutter sig Rusland og Kina i det nye paradigme om »win-win«-udvikling gennem Bælte og Vej Initiativet, som kunne betyde afslutningen for Imperiet – især hvis USA's endnu nye præsident får lov til at udføre sin erklærede hensigt om at etablere venligsindede forbindelser mellem USA, Rusland og Kina. Udover mødet med Putin i Paris planlægger Trump at holde topmøder i helformat med både Putin og Xi Jinping i slutningen af november i sammenhæng med G20-topmødet i Argentina, blot et par uger efter midtvejsvalget.

Helga Zepp-LaRouche ender hendes erklæring med en opfordring til et fuldstændigt ophør af geopolitik, som skal erstattes af »et nyt paradigme med ideen om menneskeheden som helhed. Hvis vi har lært noget af tragedierne i det 20. århundrede, så må vi nu lære at tænke på menneskeheden på en helt anden måde.« Amerikanerne bliver testet på tirsdag; vil de afvise det »demokratiske« krigsparti og tilslutte sig den presserende kampagne for at opbygge det nye paradigme?

Vi vrænger næse ad den

britiske dronning

Leder fra LaRouchePAC den 24. oktober – Der er noget både symbolsk og dejligt vedrørende rapporten om, at Panamas vicepræsident og udenrigsminister Isabel de Saint Malo de Alvarado i Thailand, som led i en Sydøstasiatisk tur for at fremme sit lands "tilslutning" til Bælte og Vej-Initiativet, opfordrede Thailand til at fortsætte med opførelsen af det store Kra Kanal-projekt. "Jeg tror, det er mægtigt på alle måder for sammenhængskraften i fremtiden. Der er et stort vækstpotentiale for Thailand," sagde hun.

Lyndon LaRouche har længe støttet Kra Kanal-projektet, ikke kun som vigtigt i sig selv, men også som en nøglefunktion, sammen med den udvidede Panama-kanal, den foreslåede nicaraguanske Store Inter-Ocean Kanal og den udvidede Suezkanal – til at transformere global infrastruktur, for at skabe et enkelt verdenshav: en planetarisk Søfarts-silkevej. Så her er lille Panama – med en befolkning på 4 millioner, et areal mindre end South Carolina – der lige er blevet kanøflet og truet af det Britiske Imperium og dets udenrigsministeriums håndlangere, med forfærdelige konsekvenser, for at driste sig til at etablere diplomatiske forbindelser med Kina og tilslutte sig Bælte og Vej-Initiativet. Men i stedet for at bukke og skrabe i frygt, satser Panama på det nye paradigme, der opføres omkring BVI.

Problemet som det Britiske Imperium står overfor er, at det ikke kun er Panama, der afviser deres trusler og afpresning; det er ikke udelukkende Italien. Det er også i stigende grad USA selv – og det udgør en langt, langt større strategisk krise for dem. Reflekterende over deres værste frygt, advarede en CNN-analyse i går om at "Trump er på toppen af sit farlige spil, når midtvejsvalget nærmer sig" – helt sikkert farligt for det Britiske Imperium, – og at han "fremstår som en præsident, stadig mere selvsikker og rolig ved at udøve sin magt."

De afgørende amerikanske midtvejsvalg den 6. november finder sted i en meget urolig strategisk situation, påvirket af afgørende punkter, som finder sted i de næste fire til seks uger på de fleste af de vigtigste internationale fronter, der har ført til det globale oprør mod den herskende politik og partier, de seneste år – dvs. Brexit, valget af Trump, Italiens valg, Mexicos valg osv. Udviklingen omkring hver enkelt vil have indflydelse, og vil blive kraftigt påvirket af hvad der sker i USA i de kommende uger.

5.-10. november: Den første internationale Kina Import/Expo messe (CIIE) vil blive afholdt i Shanghai, med deltagelse af over 130 lande og regioner, mere end 2.800 virksomheder og 300.000 besøgende forventes, og byder på højteknologiske industrivarer og andre produkter. USA har desværre på nuværende tidspunkt nægtet at sende en repræsentant på højt niveau, med det sædvanlige falske argument om Kinas "rovgriske" praksis.

Den 11. november: Præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin har planlagt at mødes bilateralt i Paris, ved fejringen af hundredeårsdagen for Første Verdenskrigs våbenstilstand.

Medio november: Fristen for Italien om at overholde EU's krav om budgetnedskæringer, ellers!

Medio november: Deadline for derivat-finansinstitutionerne, til enten at blive eller forlade London, da dødvandet omkring Brexit lurer faretruende med en endelig frist i marts 2019. Som Reuters rapporterede i går: "Storbritannien og EU er tættere på afgrunden, da de to sider forbliver fastlåst i Brexits hårdknode."

Den 30. november: G20-ledernes topmøde afholdes i Buenos Aires, hvor Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping planlægger at mødes bilateralt. Putin, Indiens premierminister Narendra Modi og andre verdensledere vil også være til stede.

Den 30. december: Andrés Manuel López Obrador vil blive indsat som præsident for Mexico; han har udtrykt ønske om at have et godt samarbejde med både USA og Kina, funderet omkring fælles økonomisk udvikling. Kort sagt, hele verden kunne snart vrænge næse ad den britiske dronning.

Amerikansk midtvejsvalg kan resultere i sejr over britisk geopolitik i hele verden

Leder fra LaRouchePAC den 29. oktober 2018 – Inden ti dage vil vi vide hvilken form for kongres, som præsident Donald Trump skal håndtere i resten af sin valgperiode. Kesha Rogers, uafhængig kandidat til Kongressen i Texas' niende kongresdistrikt, har sat standarden for nye medlemmer af kongressen "uden for partierne" og stræber efter et nyt paradigme for amerikansk deltagelse i videnskabelige og økonomiske fremskridt på verdensplan. Hendes stemme mod rep. Al "Rigsretssag-mod-Trump" Green vil være en markør for, hvordan det amerikanske folk er kommet igennem to års eskalerende forsøg på at omstyrte deres præsident, og om de er parate til at gøre deres land og mange andre lande store.

Helga Zepp-LaRouche gav i sidste uge flere vigtige præsentationer i Moskva, og forklarede russerne, at det presserende spørgsmål om, hvilken USA-politik der vil være efter midtvejsvalget, kræver forståelse for, at det var den britisk efterretningstjeneste, – ikke Rusland – der blandede sig massivt i det amerikanske valg og den politiske proces. Det er britisk efterretningvæsen, der udløste og har

eskaleret forsøget på et kup mod præsident Trump og udgyder en ny McCarthyisme, der har begrænset hans muligheder for at have effektive relationer til Rusland. Den store respekt, som mange ledende russere har haft i mange år for Lyndon LaRouche, forstærkede den grad hvormed Helga Zepp-LaRouches forklaringer blev hørt og rapporteret.

Præsident Trump vil få dage efter midtvejsvalget holde et nyt møde med den russiske præsident Vladimir Putin ansigt til ansigt, og nogle få uger derefter med præsident Xi Jinping i Kina. Hvis valget overvinder kuppet imod ham, kunne præsidenten efterfølgende bevæge sig hen imod afgørende produktive forhandlinger om udvikling af industrielle økonomier for verdens nationer. Dette betyder opbygningen af en ny økonomisk infrastruktur internationalt for at afværge en ny finansiel nedsmeltning og forfølge nye missioner til rumforskning.

Det handler ikke om at skabe en økonomi med "lige vilkår", men en, der løfter sig op- en økonomisk og videnskabelig kurve, der stiger med større og større hast, indtil den når hele solsystemet.

På trods af handelskonflikter og sanktioner er den Nye Silkevej blevet et økonomisk paradigme; ikke kun for Kina, men for Eurasiens økonomiske kræfter som helhed. Præsident Trump har ved at ændre situationen for den Koreanske halvø til det bedre allerede involveret sig i den Nye Silkevej, og hans offentlige taler indikerer, at han ved, at ny transportinfrastruktur, der forbinder Sydkorea gennem Nordkorea, er helt afgørende. Amerika har en stor mulighed for at besejre det Britiske Imperiums krigspolitik, afvise årtier med af-industrialisering og lovliggørelse af narkotika, der støttes af Soros' organisationer, og atter søge lederskab på verdensplan, inden for videnskab og industri. Brug valget til at stoppe kuppet mod præsidenten, og anvend derefter de økonomiske tiltag af Lyndon LaRouches "Fire Nye Love for at redde USA".

Oligarkerne er i panik over at Trump kan afgøre valget – farlige afledningsmanøvrer dukker op overalt

Leder fra LaRouchePAC den 25. oktober 2018

Præsident Donald Trump er fuldt beredt på at sikre, at, "rigsretssagspartiet" – tidligere kendt som det Demokratiske Parti – afvises i deres forsøg for at overtage Kongressen og indlede en rigsretssag. Han har afholdt 12 valgmøder over hele landet til støtte for republikanske kandidater og gentager overalt, at en stemme for demokraterne i år er en stemme imod ham selv. Han planlægger at afholde 10 møder mere i de sidste dage forud for valget den 6. november. Selv om han sjældent har engageret pressen i sine første to år, har han i de seneste tre uger haft adskillige pressekonferencer og interviews, helt selvsikker og fast besluttet på hans rolle som præsident. De LaRouchePAC-sponsorerede uafhængige kongreskandidater i Texas og South Dakota, Keshia Rogers og Ron Wieczorek, samler folk rundt om i landet, uanset partitilhørsforhold, for at forsvare nationen mod det britisk iscenesatte kupforsøg og organisere amerikanere for at støtte Trumps hensigt om at etablere fred og venskab med Rusland og Kina, genoprette det amerikanske systems økonomiske politik i USA, samtidig med at Trump opfordres til at deltage i det nye paradigme for global udvikling repræsenteret af Bælte og Vej-Initiativet.

Briterne og deres aktiver i USA er ikke tilfredse. I den sidste uge har vi set "karavanen" af mennesker fra Honduras og

Guatemala, åbent mobiliseret og finansieret af George Soros' ngo'er, der drives mod den amerikanske grænse og forsøger at fremtvinge et opgør, som de mener vil underminere Trumps beslutsomhed og offentlige støtte. Selv præsidenterne for disse to fattige nationer har fordømt operationen som en destabilisering af deres egne lande og oprettet en "Safe Return"-fond for at lokke marcherne tilbage til deres hjemlande. Den mexicanske nyvalgte, men endnu ikke tiltrådte præsident, Andrés Manuel López Obrador, har tilbudt job og arbejdsvisum til de marcherende, hvis de ville blive i Mexico.

Og nu har vi brevbombe-operationen, med primitive rørbomber sendt til Obama, Hillary Clinton, CNN og andre – selv til George Soros i egen person – selv om de nok har været så dårligt konstrueret, at de ikke kunne eksplodere. CNN's præsident Jeff Zucker beskyldte straks Trump og hans pressekonsulent Sarah Sanders, og hævdede at deres angreb på pressen udgør en invitation til terroristiske likvideringer! Trump fordømte i virkeligheden stærkt de kriminelle handlinger og svor at fange gerningsmændene. Washington Post havde en artikel med overskriften: "Blandt brandfarlige bemærkninger, målene for Trumps ord bliver målene for bomber." De fordømte også dem der stillede spørgsmålstegn ved bomberne som en mulig "falsk-flag"-operation, af den slags der nu er alment genkendt på grund af de falske kemiske våbenangreb i Syrien af de terroristiske Hvide Hjelme.

New York Times gik så langt som at udgive en novelle af en britisk trivial forfatter om en russisk lejemorder, som, med hjælp fra det amerikanske Secret Service, myrder præsident Trump. Disse handlinger har et destabiliserende formål, men der er en proces i gang i menneskeheden som helhed, som ikke let kan stoppes. Det britiske folk har forkastet EU-diktaturet, og nu har den samme stemning ført til en ny regering i Italien, der sætter borgernes sundhed og levebrød forud for de ikke-valgte oligarker i Bruxelles. Valget af Rodrigo Duterte i Filippinerne og Donald Trump i USA bekræfter

den gamle Abe Lincolns udsagn: Man kan ikke narre alle mennesker hele tiden.

Vigtigst af alt er der nu mere end et valg, som verdens borgere står overfor. Æraen med IMF's betingelser som det "eneste spil i byen", "Washingtons konsensus", er forbi, selvom dinosaurerne hidtil har undladt at indrømme deres dødelige afgang. Bælte og Vej-Initiativet bliver taget vel imod i Asien, Afrika og Ibero-Amerika, og i stigende grad i både Østeuropa og Vesteuropa. Dette er hvad overherrerne i London og Wall Street frygter mest. Da de hørte i sidste uge, at Trump planlægger at møde Vladimir Putin i Paris umiddelbart efter valget, og at han også skal mødes med Xi Jinping i slutningen af november i Argentina, er alle kongens heste og alle kongens mænd blevet indsat for at forhindre denne hån mod det Britiske Imperiums verdensopdeling af en opkomling af en præsident fra udbryderkolonien på tværs af Atlanterhavet. Men Klumpe Dumpe (fra Alice i Eventyrland –red.) står overfor et stort fald.

Det er ideernes kraft, der har skabt denne gærende massestrejke rundt om i verden, ideer udtænkt og igangsat af Lyndon LaRouche i løbet af det sidste halve århundrede, har fundet resonans i kreative menneskers sind i nationer verden over. Disse ideer har trukket på den rige klassiske kultur fra Platon og Schiller, den konfucianske opfattelse af et harmonisk samfund, det amerikanske begreb om den generelle velfærd, den videnskabelige gnist fra Krafft Ehricks forpligtelse til at udforske rummet, med mere. Det er disse universelle ideer, der skal lede os i dette øjeblikkes beslutning om menneskehedens skæbne.

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og chance for et nyt paradigme for fremskridt

Det amerikanske midtvejsvalg indebærer risiko for kaos, og chance for et nyt paradigme for fremskridt

Leder fra LaRouchePAC den 23. oktober – Præsident Donald Trump talte mandag aften til mere end 30.000 amerikanere i Houston, ifølge Texas Løjtnant guvernørens rapport – præsidentens hidtil største og mest entusiastiske stævne. Omkring 17.000 blev stuvet sammen i Toyota Arenaen, og yderligere 15.000 fulgte med via store skærme udenfor. Skønt fuld af improviserede kommentarer om mange emner, blev hans bemærkninger efterfølgende yderst velordnede, da han diskuterede de reelle fremskridt, som hans præsidentskab har gjort for USA's økonomi. "600.000 nye produktive jobs inden for to år" var en væsentlig korrekt påstand, der ikke blev betragtet som realistisk, da Trump tiltrådte embedet. 7,14 millioner jobskabelser (i september) var et bemærkelsesværdigt rekordniveau.

Men der ligger den største risiko for præsidenten og landet. Den voksende frygt for et sammenbrud af de enorme gældsbobler – USA's og den europæiske virksomhedsgæld er værst – som er skabt af centralbankens trykning af penge – er korrekt. Som uafhængig kongreskandidat i Texas, Kesha Rogers, advarer om i et interview i denne uge, , hvis midtvejsvalgene ikke afgøres – definitivt – så kan kupforsøget mod præsidenten i form af en rigsretssag eller andre tiltag, fremstormen fra et finanskrak, måske værre end det i 2008, føre til kaos.

Men de af britiske efterretningstjeneste anstiftede kupmagere

og Robert Muellers juridiske snigmordere kunne på afgørende vis komme under kontrol i valget. Efterfølgende betyder udsigten til at håndtere den kommende krise muligheden for, at Trump faktisk kunne indføre en politik for det "Amerikansk System". Som kandidat omtalte præsidenten ting – Glass/Steagall-loven, en national startinvestering på 1 billion \$ i ny højteknologisk infrastruktur, en genoplivning og udvidelse af NASA's bemandede rumforskning – hvilket gøres muligt med EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouches "Fire Love" for at redde økonomien og nationen, der først blev fremsat i 2014. Det er det, Rogers' kampagne, og den nationale LaRouche politiske Handlingskomité mobiliserer amerikanere for, med Kinas Bælte og Vej-Initiativ som et storslået eksempel på et sådant nyt paradigme.

Trump havde også tydeligvis en hensigt om et stormagtssamarbejde, ikke krigskonfrontation, med både Rusland og Kina. Mobiliseringen, som Rogers' kampagne fører nationalt, er vejen til dette gennembrud, og til at lykkes med at overvinde den finansielle krise, som nu truer.

To uger før USA's valg nærmer verden sig bristepunktet

Leder fra LaRouchePAC den 21. oktober (EIRNS) – Vi er nu to uger inden USA's midtvejsvalg, som uanset udfaldet vil være et brud med verdens anliggender. Samtidig er det finansielle system, der er centreret i Wall Street og City of London, ved at bryde sammen, mens den britiske geopolitiske kreds

afsindigt presser den internationale konfrontation mod total krig, og lige så vanvittigt kræver at industrisamfundet fjernes fra planeten, i et CO2-grønt vanvid.

Afhængig af resultatet af valget den 6. november, er præsident Donald Trump enten frigjort til at indfri sine kampagneløfter om økonomisk forbedring og anstændige forbindelser med Rusland, Kina og andre stormagter, eller vi står over for en række forskellige problemer. Der er helt sikkert et nyt paradigme for internationale udviklingsforbindelser på vej, men dette er endnu ikke konsolideret. Vores situation i USA's valg er præciseret i den nye LaRouchePAC-erklæring, som er i omløb, der blev offentliggjort den 19. oktober med titlen "Midtvejsvalget 2018 er menneskehedens store chance; svigt ikke på grund af en flok tosser, som George Soros betaler for", med underoverskriften: "6. november 2018: Den sidste store chance for hele menneskeheden?"

Hvis du hæver dig over løgnene og hysteriet i de amerikanske medier lige nu om præsidenten, bliver billedet mere klart; at de vælgere der stemte for Trump i 2016 stadig ikke ønsker mere af den politik, som de afviste ved valget. I 2016 stemte de imod Bush/Obamas "London"-krige i Irak og Afghanistan, der kostede liv, lemmer og håb. De stemte imod frihandelens, økonomiske vanskeligheder. De stemte imod Hillary Clintons/Wall Streets dobbeltspil og arrogance i at føre en ødelæggende politik. Se for eksempel på yngre veteraner og deres familier. Siden 2003 er omkring 2,77 millioner amerikanske militærmænd og kvinder blevet udsendt til Irak og Afghanistan, hvoraf 977.000 har udført deres pligt to gange, og mange endnu flere. Anslået 20 veteraner dør hver dag som følge af selvmord, ifølge nationale undersøgelser. Samtidig er udpegede asiatiske lande er blevet ødelagt.

Selv mens de internationale medier fortsætter med at lyve om, at "præsident Trump er isoleret", dukker titusindvis af vælgere op til Trumps valgstævner i delstaterne. I Texas ansøgte over 100.000 mennesker om at deltage i Trumps

arrangement i Houston i aften, så der måtte reserveres et større sted, men alligevel måtte arrangørerne ty til improviseret dækning på parkeringspladsen med gigantiske skærme. Folk begyndte at stille sig i kø natten før; klokken 9:00 i morges ventede ca. 8.000 mennesker. Tilhængere er kommet så langt fra som Pennsylvania og Ohio, udover folk fra de nærliggende stater i Louisiana, Oklahoma og New Mexico.

Den uafhængige, LaRouche PAC-godkendte kandidat til kongressen (9. cd) i Houston, Kesha Rogers, hvor hun er oppe imod rigsretssags-fanatiker Rep. Al Green, er på forkant i valgkampen, og distribuerer tusindvis af foldere til publikum for at levere det politiske indhold til støtte for Trump i valget. Under kørslen her til morgen hang et stort banner over en af motorvejene: "Kongreskandidat Kesha Rogers hilser præsident Trump velkommen – Fyr rigsretssags-Al Green!"

Opgaven i Houston, i hele USA og rundt om i verden, er at få folk til at tænke på et højere niveau, det vil sige, hvad der er behov for om 100 år og mere fra nu. Dette indebærer erkendelsen af, at det gamle britiske imperiale system er i sammenbrud; og det indebærer at forstå og handle på principper for fremtiden. Dette blev præciseret af LaRouche PAC's videnskabelige medarbejder Megan Beets i en præsentation den 20. oktober, "Verden behøver flere mennesker", til den ugentlige Manhattan Project town Hall-dialog, der blev offentliggjort på LaRouche PAC's hjemmeside.

Beets afsluttede sin åbningstale: "Nu er det er virkelig vores job, med potentialet for dette kommende nye paradigme, med dette imperium så afsløret, af [CO2] svindel med det de har fremført, og afvist af flertallet af menneskeheden på dette tidspunkt; har vi ikke kun potentialet, men det reelle ansvar for at danne et nyt paradigme for menneskeheds fremskridt. Og det betyder, at vi skal skabe potentialet for adskillige genier. Og det betyder, at vi skal skabe betingelserne nu; for at disse genier kan realiseres. Vi er nødt til at stoppe denne anti-menneske, anti-befolkningspolitik, vi må afvise det, og

vi må få USA til at tilslutte sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ – og mere end det, den større vision, som LaRouche har haft i årtier nu, for en reel, global renæssance, den reelle forening af menneskeheden omkring en fælles mission for vores fælles fremskridt.”

Dramatiske tiltag blandt forsvarsministrene i ASEAN-Plus for at forhindre USA-Kina militærkonflikt

Leder fra LaRouchePAC den 21. oktober (EIRNS) –Den amerikanske, kinesiske og russiske forsvarsminister var en del af forummet “ASEAN Plus” i Singapore i denne uge, hvor der blev gjort dramatiske tiltag for at forhindre enhver konflikt mellem USA og Kina i det Sydkinesiske Hav. Efter mange års intensive bestræbelser fra Bush og Obama-administrationerne for at fremprovokere et militært opgør med Kina over suverænitetsproblemer i det Sydkinesiske Hav, meddelte Singapores forsvarsminister Ng Eng Hen lørdag, at ASEAN-flådefartøjer var på vej til Zhanjiang i Guangdong-provinsen (basen for PLA-flåden) for at deltage i en fælles ASEAN-Kina flådeøvelse i det Sydkinesiske Hav, der begynder mandag. Ng meddelte også, at der efter mødet mellem ASEAN’s forsvarsministre og USA’s forsvarsminister James Mattis, at ASEAN og USA vil afholde flådeøvelser engang næste år (placeringen skal fastlægges).

De 10 ASEAN-forsvarsministre udstedte en erklæring, som

indeholdt følgende: "Vi glæder os over afviklingen af ASEAN-Kina-Maritim Øvelsen i 2018, og har til hensigt at gennemføre ASEAN-USA's maritime øvelser i 2019, hvilket vil styrke venskabet og tilliden mellem ASEAN medlemsstaternes flåde og Folkets Befrielses Hærs Flåde og De Forenede Staters Flåde."

General Mattis holdt også et en-til-en møde med den kinesiske forsvarsminister Wei Fenghe i 90 minutter. Randall Schriver, en amerikansk ministersekretær for asiatiske stillehavs-sikkerhedsanliggender, fortalte efterfølgende journalisterne, at Mattis havde beskrevet mødet som "ærligt og oprigtigt", og at kineserne "er interesserede i at have et militært forhold, der er en stabiliserende kraft i de overordnede forhold. "

En "konfliktmæglings"-aftale blev underskrevet af ASEAN-ministrene og godkendt af generalerne Mattis og Wei, for at udvide retningslinjerne med henblik på at "reducere sandsynligheden for træf eller hændelser, der kan eskalere til konflikt i tilfælde af fejl."

Trump-administrationen har bekræftet, at præsident Donald Trump vil mødes med præsident Xi Jinping på G20-mødet i Argentina den 20. november, straks efter midtvejsvalget den 6. november, mens et topmøde med præsident Vladimir Putin også er sandsynligt i november, ifølge unavngivne kilder i administrationen. Alle tre ledere, såvel som Indiens premierminister Narendra Modi, vil være sammen ved arrangementet i Argentina. Det er en anledning for disse ledere til at diskutere, ikke blot at afslutte anti-kinesisk og anti-russisk hysteri i Vesten, men også et presserende behov for at indkalde til en ny Bretton Woods-konference for at håndtere det globale økonomiske kaos, for at forhindre et ukontrolleret sammenbrud af den tusind milliarder dollar store derivatboble, som truer verdens realøkonomi.

Det er i stigende grad sandsynligt, men ikke sikkert, at det demokratiske parti, der er blevet forandret til en krigerisk, pøbelagtig enhed uden anden grund end at støtte det britiske kupforsøg mod præsident Trump, vil mislykkes i deres

bestræbelser på at overtage Kongressen og indlede en rigsretssag. De LaRouchePAC-støttede kandidater, fra Kesha Rogers i Texas og Ron Wiecezorek i South Dakota, fører en national indsats for at forsvare præsidenten mod denne kriminelle aktivitet, for at støtte Trumps proklamerede intention om at etablere venskabelige relationer med Putin og Xi og genoprette det Amerikanske System. Tidlig afstemning er allerede begyndt adskillige steder. Alle mand på dæk er dagens ordre, for at opdne den fornuftens gnist, der er i befolkningen, både for faren og potentialet i dette kritiske historiske øjeblik.

'Miljø'-lobby er ansvarlig for rekordhøjt CO2-udslip

Den 17. oktober (EIRNS) – Tysklands manglende evne til at reducere dets udslip af kuldioxid siden de dristige løfter i 2015 på Paris-klimakonferencen – eller for så vidt siden 2009, inden man begyndte ændringen væk fra atomkraft – illustrerer bedraget med de frygtskabende “menneskeskabte klimaændringer” i rapporter fra FN's Mellestatslige Panel om Klimaændringer (IPCC).

Tyskland har omstillet mere aggressivt til såkaldte vedvarende energikilder, pr. indbygger end nogen anden større nation. De har siden 2017 investeret omkring 225 milliarder dollar i vind, sol, biobrændstof og geotermiske energikilder; og hvis borgernes ekstra elregninger – som nu løber op i mindst 50 milliarder dollar/år højere end for et årti siden – tilføjes, – er deres investeringer plus udgifter i vedvarende energi i

størrelsesordenen 400 milliarder dollars. Men ved at "udfase" atomkraft og lukke sin eksisterende atomkraftflåde, har denne store investering ikke opnået noget mht. CO₂-emissioner; i 2018 vil det svare til 2009-niveauet, og eksperterne anslår, at det efterfølgende vil overstige 2009-niveauet.

Havde landet investeret det samme beløb i løbet af det sidste årti i nye, tredje generations atomkraftværker, og samtidigt opretholdt den eksisterende flåde, kunne de hurtigt have installeret mere end 50 gigawatt kernekraftkapacitet og erstattet hele den kulfyrede og oliefyrede kapacitet. Hvor stor kunne reduktionen i Tysklands CO₂-, CO- og NO_x-emissioner have været, hvis det var blevet gjort?

Det samme gør sig gældende i resten af verden. Det går tilbage til sabotagen i slutningen af 1970'erne af hvad der havde været planerne – centreret i USA's atomindustri og Atomenergi-kommissionens "Atomer for Freds"-program – for at de industrielle nationer skulle føre an i opbygningen af 5.000-7.000 reaktorer verden over.

I stedet har verdens kernekraftskapacitet endnu ikke nået 1.000 GW, og det er Kina, Indien og Rusland – alle under angreb fra IPCC, Verdensnaturfonden, Paris Climate Alliance osv. for afbrænding af kul – som årtier senere går forrest med at opbygge en ny atomkraftbaseret kapacitet.

Hvis der nu er 40 milliarder tons CO₂-udslip om året, er det den anti-nukleare miljø-lobbys ansvar, specielt efter den verdensomspændende frygtskabende promovring af det berygtede Hollywood-bedrag "China Syndrome" fra 1979 IPCC og Klimakonferencen i Paris er ansvarlige for disse emissioner. Præsident Donald Trumps tilbagetrækning fra Paris-klimaaf-talen var det rigtige at gøre for en amerikansk præsident, som vil beskytte og forbedre miljøet. Enhver "dekarbonisering" af vores produktion af el og varme må gøres med atomkraft. Alt andet er en ofring af industrialisering og menneskelige produktive kræfter – og en ofring af selve den menneskelige befolkning . Det gennembrud, der er brug for nu, er

masseproduktion af små fjerde-generations modulære reaktorer (SMR'er), og at gå hurtigt fra design til prototype til produktion kræver samarbejde mellem de store atomkraftproducerende lande i et forceret program.

Dette er det væsentligste krav for iværksættelsen af et "Nyt Bretton Woods" valutasystem af USA, Rusland, Kina og Indien i, som vil stoppe international spekulation og fremme infrastrukturinvesteringer og vareeksport. Det var i perioden fra FDR's Bretton Woods, at storstilet eksport af atomkraft til udviklingslandene blev planlagt – men derefter stoppet af miljøbevægelsens svindel, og ved at det Britiske Imperium nedlagde Bretton Woods.

Befolkningens genvundne kampgejst er Londons værste fjende: Optrap imod det Britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC den 17. oktober (EIRNS) – "Krigen for at besejre det Britiske Imperium og skabe et klassisk nyt paradigme er tydeligvis overkommelig, så længe vi holder mobiliseringen i højt gear i den nærmeste periode", understregede Helga Zepp-LaRouche i dag i en diskussion med medlemmer. Hun betonedede to nylige udviklinger, der understreger dette potentiale.

For det første leverede den tidligere amerikanske statsadvokat for D.C. Joe diGenova en ødelæggende bredside mod briterne for

at sammensvære sig med ex-CIA-direktøren John Brennan og FBI i et kriminelt kupforsøg mod Trumps præsidentskab. "Britisk MI6 gennemførte ulovlig elektronisk overvågning af amerikanske statsborgere efter anmodning fra FBI og Brennan ... Derfor er briterne ved at blive vanvittige ... Det puster virkelig til ilden. Det åbner op for et enormt strafansvar for amerikanske efterretningstjenestefolk." DiGenova understregede også, at Trump nu er "en anden præsident. Han har nu fuld kontrol over præsidentskabet", men at det fortsat er afgørende at sikre det den 6. november.

For det andet skrider Bælte og Vej-Initiativet hastigt frem i de fleste områder på planeten. I dag blev et aftalemorandum om Transaqua-projektet underskrevet i Rom af den italienske regering og Lake Chad Basin Commission, et epokegørende stort infrastrukturprojekt, der vil ændre hele det afrikanske kontinent, og som LaRouche-bevægelsen har støttet i årtier.

"Tag det som et eksempel på hvordan vores ideer, som vi har presset på for i 40-50 år, og som var i vores rapporter om Verdenslandbroen, der går tilbage til 1991, kan ændre verden og gøre den til et bedre sted", understregede Helga Zepp-LaRouche.

Hun fortsatte: "Det er klart, at det gamle paradigme er ude, den gamle geopolitiske, unipolære verden fungerer ikke længere. Vi er vidne til en planetarisk proces, præcis som Lyndon LaRouche sagde, med Brexit-afstemningen, valget af Trump, den nye italienske regering osv.

"Nu må vi sørge for, at Trump-administrationen tager den næste, nært forestående, afgørende strid. "Vi må absolut bevæge os i retning af den Fire Magts-aftale, der er specificeret af Lyndon LaRouche, for hvis verden går i den retning, som kræves af IPCC, ville det være folkedrab, da de hævder, at jordens bæreevne kun er 1 milliard mennesker.

"Hvis du tænker på potentialet for Verdenslandbroen, har man

brug for 50-100 gange mere energi i næste generation, og det kan naturligvis kun ske med den fulde udvikling af sikker fission og et storstilet program for fusionsenergi. I mellemtiden har vi brug for moderne kulkraftværker, som mange lande i verden er afhængige af. Den næste økonomiske platform vil blive defineret af nye fysiske principper, defineret af et forceret program og samarbejdet mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre lande for at udvikle disse fælles mål for menneskeheden.”

Zepp-LaRouche konkluderede: “Det finansielle sammenbruds Damoklessværd hænger over verden. De næste tre uger til midtvejsvalget i USA vil være af afgørende betydning. Vi kunne få en nedsmeltning udløst af bevidste handlinger; vi kunne have et utilsigtet sammenbrud – der er så mange miner i det finansielle system. Men hvis vi fokuserer på at gøre det af med det Britiske Imperium, og på den anden side den absolutte ånd fra den Nye Silkevej der breder sig, kan vi vinde.

“Dette er helt klart et ”punctum saliens” i historien, for mellem nederlaget til det Britiske Imperium og det nye paradigme er disse sjældne øjeblikke i historien, hvor man faktisk kan se, hvordan en epoke bliver erstattet af en anden. Vi har de objektive forhold for en verdensomspændende revolution eller en verdensomspændende ny æra af civilisation. Så det giver mig en meget optimistisk følelse, og jeg tror, at ud af denne optimisme burde vi virkelig lade gigantiske kræfter vokse.”

Præsident Trump fortsætter sit angreb på britisk imperialistiske uvaner

Leder fra LaRouchePAC den 16. oktober (EIRNS) – Mens præsident Trump holder massive kampagnemøder flere gange om ugen rundt om i landet for at få direkte forbindelse med befolkningen i ugerne forud for det afgørende midtvejsvalg den 6. november, har han også stillet sig til rådighed for den "falske presse" langt oftere end før, hvor han direkte angriber de imperiale mentale konstruktioner pålagt befolkningen af de tidligere regeringer og deres kontrollerede medier. Søndag aften viste CBS '60 minutter' et interview med præsidenten af Lesley Stahl, hvis modbydelige og respektløse fremfærd belejligt blev håndteret af den stadig mere komfortable præsident Trump. Klimaforandring? Klimaet ændrer sig, sagde Trump, men "jeg ved ikke, om det er menneskeskabt ... Forskere har også en politisk dagsorden." Dette afviser fuldstændig den folkemorderiske IPCC-rapport, der kræver dekarbonisering og et stop for kødforbrug. Forsvar af den vestlige alliance? "Hvad er en allieret? Vi har vidunderlige forbindelser med mange mennesker, men ingen behandler os så dårligt som EU." Vil du afgive løfte om ikke at lukke Mueller-undersøgelsen? "Jeg behøver ikke at afgive løfte til dig ... Jeg er præsidenten, og det er du ikke". "Har Rusland blandet sig i valget? De blandede sig, men jeg tror også, at Kina blandede sig. Og jeg tror andre lande" ... (hurtigt afbrudt af Stahl, som vender tilbage til Rusland). Vil du pålægge flere kinesiske afgifter? "De ønsker at forhandle. Jeg har også en god kemi med præsident Xi i Kina. Jeg ved ikke, om det nødvendigvis vil fortsætte."

Siden sin tale til FN den 25. september har præsident Trump taget fløjlshandskerne af i forsvaret for de grundlæggende principper for den vestlige civilisation, defineret ved den

Westfalske Fred – nationernes suverænitet, baseret på folkets vilje og i samråd med alle andre nationer. Dette er blasfemi for imperiet i både London og Wall Street. Globalisering – den moderne eufemisme for global imperial kontrol – har fejlet, siger Trump; det skaber udelukkende økonomisk underdanighed for internationale finansielle institutioner, imperialistiske krige, overnationale domstole, der pålægger imperialt styre, kriminelle narkotikakarteller og økonomisk forfald. Trump lader det blive meddelt – endnu uden bekræftelse – at han planlægger at møde Xi Jinping og Vladimir Putin kort efter valget, forhåbentlig fri for Russiagate løgnene og Demokraternes rigsretssagssvindel.

Det er vores ansvar at sikre, at han også vender tilbage til sin tidligere støtte til en reform af det amerikanske system, med Glass-Steagall og hamiltonisk nationalkredit, som blev kraftfuldt præsenteret i Will Wertz' foredrag på "Manhattan-projektet" i lørdags: "at skære den gordiske knude med et Damoklessværd". Kun dette kan frigøre det videnskabelige og teknologiske potentiale i vores nation og alle andre nationer, i den Nye Silkevejs ånd. Trumps hensigt om at genopbygge den amerikanske industri, at "gøre Amerika stort igen" og "gøre deres nationer store igen" (som han sagde om de latinamerikanske nationer i sin FN-tale), afhænger helt af succesen i vores indsats for at gøre LaRouches Fire Love forståelige for det amerikanske folk og bringe USA til at samarbejde med Bælte og Vej Initiativet (BVI). Japan har fuldt ud sluttet sig til BVI; Italien har brudt med EU og støtter BVI; hele Afrika har tilsluttet sig BVI på Forummet om Samarbejde mellem Kina og Afrika den sept. 3-4; og latinamerikanske nationer vender sig nu mod Kina og BVI og kæmper for deres ret til at deltage. I intet tilfælde betyder det at vende sig væk fra USA. Faktisk blev præsident Trumps forsvar af suverænitet i FN entusiastisk modtaget af nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Ikke desto mindre ved alle, at Trump er omgivet af magtfulde

personer, der er desperate efter at undergrave hans hensigter. I interviewet "60 minutter" fortalte han Lesley Stahl: "Jeg stoler ikke på alle i Det Hvide Hus ... Det er en hård forretning. Dette er et onskabsfuldt sted. Washington, D.C. er et ondt, ondt sted." For at bevare det amerikanske folks tillid må han først besejre kupmagerne og politikerne der vil afsætte ham; derefter genoprette sit personlige forhold til Xi og Putin; derefter gendanne det Amerikanske System; efterfølgende indkalde til en ny Bretton Woods-konference med verdens stormagter for at skabe et nyt globalt kreditsystem, for at afslutte det Britiske Imperium én gang for alle – fred gennem udvikling.

Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny "stor depression". Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin

internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression” erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor ‘pøbelens’ vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en “farverevolution” imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet “vanvittige og skøre”, hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestregere omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har “mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablissement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi “det ville betyde tredje verdenskrig.”

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF's administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF “reformerer” sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. “IMF er virkelig en

bankerot organisation", og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. "Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem", bemærkede Zepp-LaRouche. "Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning."

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med "bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter." Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. "Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres partiprogram – men også i koalitionsaftalen ... Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien "

Virkeligheden er, at der "lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neolibérale politik" observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk "jordskælv" er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi "krisen er over os nu".

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især "en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet ... Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik," forklarede Zepp-LaRouche.

“Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og “at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitet, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande.”

Og Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser.”

IPCC viser os alle, hvorfor

Trump havde ret i at trække Amerika ud af Paris- 'Klimaaf-talen'

Leder fra LaRouchePAC den 8. oktober: Mindre end to år efter vedtagelsen af Paris-Klimaaf-talen trak præsident Donald Trump USA ud af den, idet han korrekt anfører, at den ville medføre store økonomiske omkostninger og eliminere beskæftigelse uden at nå sine angivne hensigter om forbedring af miljøet.

Nu har IPCC (FN's Internationale Panel om Klimaforandringer) i realiteten omstødt Paris-aftalen for ikke at føre *tilstrækkeligt store* økonomiske omkostninger med sig. Panelet truer med skræmmende konsekvenser for planeten, hvis ikke alle nationer "foretager hurtige, vidtrækkende og hidtil usete ændringer i alle aspekter af samfundet." At holde den 'globale opvarmning' under 2 grader celsius i det 21. århundrede er ikke nok, siger IPCC i sin nye rapport udgivet den 7. oktober.

Løfterne om reduktion af kulstof-udledning fra alle landene bag Paris-aftalen "er ikke nok." I stedet skal der nu tages store skridt (tilbage) i menneskelig produktivitet og industriel aktivitet samt i den menneskelige kost. Nedsøgning af industriel aktivitet, husdyravl og kødproduktion og nedsøgning af CO₂-udledning med 1 mio. tons hvert år skal starte straks, og forfølges indtil der ikke er nogen CO₂-udledning mere – dvs. ingen kulbrinte-brændstoffer og heller ingen kernekraft – i år 2050 eller tidligere.

Dette er et angreb på Trumps politik for vækst. Desuden er det et angreb på Kinas politik for at sprede sin økonomiske vækst og fattigdomsreduktion til Afrika; et angreb på dets Bælte og Vej-Initiativ som helhed, og især den entusiastiske accept af initiativet i Afrika. IPCC-rapporten udtrykker Barack Obamas

modbydelige, absurde og dødelige trussel på et "ledelsesmøde" i Afrika for flere år siden, om at "hvis I alle vil have klimaanlæg og en vestlig kost, vil I få planeten til at koge over."

IPCC angriber i høj grad fundamentet for selv videnskaben om den menneskelige økonomiske udvikling, en videnskab der stammer fra universalgeniet Gottfried Leibniz for tre århundreder siden, og som siden er genoplivet af Lyndon LaRouche og hans politiske bevægelse som et modtræk til det Britiske Imperiums efterkrigstids neo-malthusianisme.

Centralt for den videnskab er, hvad LaRouche kalder stigningen i potentiel relativ befolkningstæthed, målt på fremskridt for både den menneskelige art og for Jordens biosfære, som mennesket, som noget enestående blandt de levende væsener, er i stand til bevidst at forbedre.

Stigende energi-gennemstrømningstæthed i menneskelige energikilder – hvilket fører opad fra omdannelse af sol og biomasse gennem vind og skovdrift, videre gennem petrokemikalier til nuklear fission, og nu i retning mod nuklear fusion og plasma teknologier – betyder højere potentiel befolkningstæthed hos menneskeslægten under en stigende levestandard. Denne "fremskriden opad fra ilden" betyder også højere teknologisk industri og større potentiale for at forbedre miljøet, jordens vandforsyning, dets landbrugsproduktivitet og bæredygtighed – og dermed stadigt stigende potentiel befolkningstæthed.

Det er dette der er nødvendigt i Afrika, hvor fattigdomsreduktion endelig er begyndt at finde sted sammen med stigende kinesiske investeringer i energi, sammen med jernbaner, veje, vandoverførsler, havne – og samtidigt i Mellempøsten og Sydamerika. Det er grunden til, at Asien går efter atomkraftteknologier, mens det miljøaktivistiske paradigme i Europa opgiver atomkraft.

Amerika er heldige med, at præsident Trump har vendt mere af det amerikanske folk imod IPCC's miljø-terrorkampagner. Hvis "Russiagate"-kuppet imod ham kan vendes afgørende ved dette midtvejsvalg og efterfølgende, kan han blive i stand til at arbejde med de andre stormagter, som fremmer industrielt fremskridt (på et højere niveau).

Disse lande, USA, Kina, Rusland og Indien, kunne lancere et nyt internationalt monetært system designet direkte til udenlandske investeringer i højteknologi. Så kunne de i fællesskab – med deres rumfarts- og kernekraftskapacitet – koncentrere sig om den afgørende udvikling af små, sikre, modulære atomkraftreaktorer, nøglen til at alle mennesker endelig kan få elektricitet.

Og mens de forbedrer denne planet, kunne de sammen arbejde på menneskeslægtens evne til hurtigt at rejse andetsteds hen i solsystemet.

Lyndon LaRouche udarbejdede "fire love" for disse økonomiske handlinger. De udtrykker potentialet for virkelig at vinde kampen om det amerikanske midtvejsvalg.